

arkki

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

3/2017

ILMASTON JA TEKNOLOGIAN UHKAKUVAT

HAASTATTELUSSA
MARKKU KULMALA
JA JARNO LIMNÉLL 3

KE 15.11. AVOIN WEBINAARI
”PALVELEMISEN SIUNAUUS” 11

ARMO
KASVAA
AUTIOMAASSA 12

VERITAS FORUM:
USKOVATKO KRISTITYT JA
MUSLIMIT SAMANLAISEEN
JUMALAAAN? 20

SOSIAALIPSYKOLOGI
SAARA KINNUNEN:
JOKAINEN LAPSI SYNTYY
USKOVAISENA 8

FSSMnytt

OM JAG FICK
DRÖMMA FRITT 17

MISSION KÄNNS
OFTA LÄTTARE
UTOMLANDS 19

TEEMA: TULEVAISUUTTA RAKENTAMASSA

HULLUSTA MAAILMASTA VOI LÖYTÄÄ TOIVON

Miten nuoret selviävät tässä hullussa maailmassa? Tätä on moni viime aikoina miettinyt. Turussa tapahtuneen terroriteon jälkeen radiossa soi usein keskitysleirillä menehtyneen **Dietrich Bonhoefferin** virsi. Vastarintaliikkeen rohkea taistelija riimiteli rakastetun laulun vankilassa ennen teloitustaan. *”Hyvyyden voiman ihmeelliseen suojaan olemme kaikki hiljaa kätkeyt. Me saamme luottaa uskolliseen Luojaan, yhdessä käydä uuteen aikaan nyt.”*

Me aikuiset kykenemme käsittelemään hirmutekoihin liittyviä pelkotiloja itsenäisesti, omin päin. Lapset ja nuoret eivät siihen samalla tavalla pysty. Median levittämät äänet ja kuvat voivat ahdistaa heitä pitkään.

Nuorten kuormassa on terrorismin lisäksi sodan uhkaa, ilmastonmuutosta ja epävakaa talous. Myös menestyjiin ja syrjäytyviin jakautuva maailma aiheuttaa taakkaa – kahdella tavalla. Joko pelkää itse putoavasi kyydistä, tai sitten tunnet syyllisyyttä hyvästä osastasi.

Teknologian huikea kehitys avaa menestyjien eteen innostavan maailman. Esimerkiksi Aalto-yliopiston robotiikan kehittäjät voivat sanella hintansa ja valita työnantajansa.

Samalla toiset pelkäävät robottien syövän heidän tulevaisuutensa. He eivät koe muokkaavansa maailmaa, vaan jäävät hämmentyneinä odottamaan, jääkö heillekin jotakin jäljelle.

Onnistunut nuorisotyö auttaa nuoria käsittelemään kollektiivisia uhkia ja oman elämän kipuja. Se opettaa myös jakamaan omastaan.

Kristillisellä nuorisotoiminnalla on lisäksi annettavana jotakin, mitä vain tähän maailmaan tähtäävät eivät voi antaa.

Raamattu puhuu realistisesti sodista, tulvista, maanjäristyksistä ja nälänhädästä. Kärsimys ei kulje kenenkään ohi. Samalla kirjoitukset kertovat toivosta, joka on kuolemaa ja kärsimystä väkevämpi. Evankeliumi – viesti Jumalan armosta – vahvistaa itsetuntoa ja kokemusta elämän merkityksellisyydestä kärsimyksen keskellä.

Ne pienet rakkauden teot, joita teemme lasten ja nuorten hyväksi OPKO:n 14 paikallisyhdistyksessä, vaikuttavat tulevien sukupolvien elämään ehkä enemmän kuin osaamme pyytää ja unelmoida.

Kiitos jokaiselle opiskelija- ja koululaistyön ystävälle, joka on sijoittanut rukouksia, aikaa ja rahaa yhteiseen työhömmme! Tarvitsemme toisiamme!

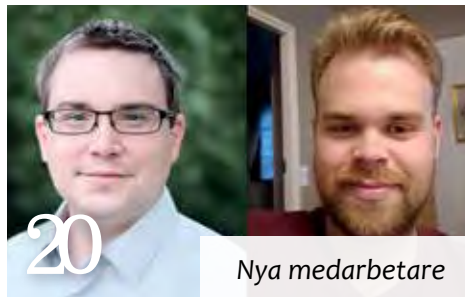
Jussi Miettinen
pääsihteeri

Mitä OPKO tekee?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -apologiatyötä teemme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKolla on 21 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- OPKO omistaa **leiri- ja kursikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi

Löydät meidät myös somesta

20

Nya medarbetare

8

Lapsi ja usko

10

Punaisen talon
remontti valmistui
kesäksi

Uudessa Breikki-
lehdessä on mm.
rakkaustutkija
Jason Lepojärven
haastattelu.

SIVU 11

4

ILMASTON JA
TEKNOLOGIAN
UHKAKUVAT

13

Uusi Breikki-opiskeli-
lehti on julkaistu

arkki 3/2017

Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskeli- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja Jussi Miettinen Toimitussihteeri ja taitto Ilkka Kontturi Kannen kuva GraphicStock Paino Euraprint Painos 3/2017 4800 kpl Arkki ilmestyy vuonna 2017 viikoilla 9, 19, 36 ja 45. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikaisemmin Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjä olivat tiedotuslehti OPKO-sanommat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöllistä opiskeli- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

TOIVON

TUOTTAJAT

Tiede tuottaa koko ajan niin paljon uutta tietoa, että ihminen saattaa sittenkin voittaa tulevaisuutta varjostavat uhkakuvat. Akateemikko, ilmastotutkija Markku Kulmala ja kyberturvallisuuden professori Jarno Linnéll tuntevat kauhuskenaarit perin pohjin, mutta eivät silti suostu luopumaan toivosta.

Akateemikko, ilmastotutkija **Markku Kulmala** ja Aalto-yliopiston kyberturvallisuuden professori **Jarno Linnéll** vastaavat usein kysymyksiin tulevaisuudesta, peloista ja toivosta.

Niin he tekivät myös syyskuussa Tampereen teknillisellä yliopistolla, jossa he puhuivat Veritas Forumissa ilmastomuutoksen ja teknologian aiheuttamista uhkakuvista. Ja siitä, onko meillä niiden keskellä toivoa. On, miehet

”

Meillä on edelleen mahdollisuus muutokseen ja parannuksetekoon. Mutta jos vitkuttelemme 50 vuotta, sitten voi olla liian myöhäistä.

- Markku Kulmala -

Akateemikko, ilmastontutkija
Markku Kulmala.

Kuva: Matti Immonen/Suomen Akatemia

sanovat. Mistä he sitä saavat?

– Meillä on edelleen mahdollisuus muutokseen ja parannuksetekoon. Mutta jos vitkuttelemme 50 vuotta, sitten voi olla liian myöhäistä, Kulmala sanoo.

Maapallolla tapahtuu paljon sellaista, jota emme vielä ymmärrä. Tarvitsemme ja saamme koko ajan lisää tietoa, joka auttaa ratkaisujen löytämisessä, professorit muistuttavat. He luottavat tieteen mahdollisuuksiin auttaa ihmiskuntaa löytämään ratkaisuja tulevaisuuden uhkakuviin.

Tiede luo turvallisuutta

Kulmala ja Linnéll ovat kantaneet kortensa kekoon tiedon kartuttamisessa. Kulmala on Helsingin yliopiston aerosoli- ja ympäristöfysiikan professori ja alansa johtava tutkija maailmalla.

Kun tapahtuu jotakin huolestuttavaa internetissä tai tietoverkoissa, silloin Jarno Linnéllin puhelin soi. Toimittajat kyselevät, onko meillä syytä olla huolissamme. Verkossa tapahtuva rikollisuus, vakoilu ja hyökkäykset yhteiskunnan rakenteita vastaan ovat hänen erikoisalaansa.

Linnéll on juuri julkaissut Enontekiön kunnanjohtajan, entisen maanpuolustuskorkeakoulun sotilasprofessorin **Jari Rantapelkosen** kanssa kirjan *Pelottaako?* Nuoret ja turvallisuuden tulevaisuus (Docendo).

Teoksessa kerrotaan tiedon määrän lisääntyvän sellaista vauhtia, että meidän on vaikea kuvitella, mitä kaikkea sen

avulla voidaan vielä ratkaista.

Ihmiskunta on julkaissut tähän mennessä noin 50 miljoonaa tieteellistä artikkelia, joista puolet on julkaistu viimeisten 20 vuoden aikana. Jos trendi jatkuu, seuraavien parinkymmen vuoden aikana julkaistaan yhtä paljon tiedettä kuin tähän mennessä yhteensä.

Linnéll uskoo, että tieteen kehittyminen ja tutkimuksen määrä tulee muuttamaan lähes kaiken, mitä tiedämme ja teemme.

Pitkänäköisyys luo turvallisuutta

Jos toimimme sen tiedon perusteella, jota saamme, emmekä vain tavoittele lyhytnäköisesti taloudellista hyötyä, voimme vielä onnistua välttämään ympäristökatastrofin, Kulmala uskoo.

Monien mielestä ei ole kovin todennäköistä, että tarpeeksi useat ovat valmiita tinkimään välittömästi mukavuudestaan ja ryhtyvät maailmanpelastustalkoisiin. Moni ympäristön tilasta huolta kantava nuori tuntee välinpitämättömyyden edessä vihaa ja voimattomuutta. Pahimmillaan pelko ja turhautuminen muuttuvat toivottomuudeksi.

Kulmala muistuttaa, että kristityllä on aina toivo.

– Jumala päästää meidät tästäkin ongelmasta.

Kulmala jaksaa uskoa, että Jumala kyllä johdattaa riittävän monet ihmiset toimimaan oikein.

– Jumala on ääretön. Emme voi tietää, mitä kaikkea hän ajattelee.

”

Pian ei ole enää kyse siitä, mitä koneet voivat tehdä, vaan mitä niiden annetaan tehdä.

- Jarno Limnell -

Luomakunnan varjeleminen luo turvallisuutta

Herätysliikkeissä ympäristöasioille on joskus viitattu kintaalla. Puhujapöytä on sanottu, että maailmanloppu tulee kumminkin, ei maailman pelastamiseen kannata uhrata paukkuja. Ne pitää käyttää sielujen pelastamiseen.

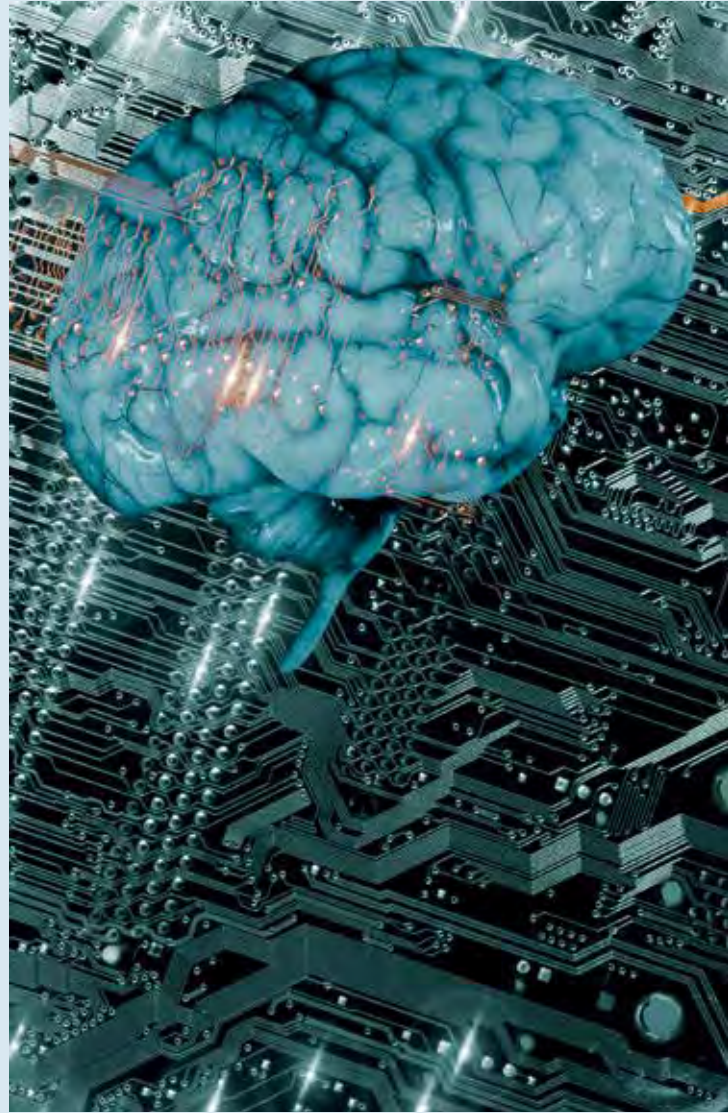
Kulmalan mielestä Jumalan käsky varjella luomakuntaa ei ole lakannut olemasta voimassa. Hänen toivonsa kohdistuu tämän maailman säilymiseen, ei sen loppumiseen. Hän uskoo kyllä taivaaseen ja haluaa päästä sinne, mutta ei pidä taivasta oikeutuksena hylätä sitä, mikä meidän käsiimme on uskottu nyt. Tämä tarkoittaa vastuun kantamista arkisista valinnoista, jotka vaikuttavat ympäristön tilaan.

– Emme voi ulkoistaa syntejämme, vaikka voimme saada ne anteeksi. Toivo taivaasta ei tarkoita, että voisimme elää täällä vastuuttomasti.

Eettinen keskustelu luo turvallisuutta

Vastuuta vaaditaan myös huikealla vauhdilla kehittyvän teknologian kanssa. Tulevaisuudessa teknologian ja ihmisen välinen rajapinta hämärtyy. Geeni-, informaatio- ja bioteknologia luovat haaveita maailmasta, jossa voidaan ylittää nykyihmissyyteen kuuluvat fyysiset ja psyykkiset rajoitukset, kuten vanheneminen.

Hurjalta kuulostaa esimerkiksi transhumanistisen liikkeen pyrkimys siirtää ihmisen mieli kehosta koneeseen.

– Tulemme tässä eettisten kysymysten äärelle. Pian ei ole enää kyse siitä, mitä koneet voivat tehdä, vaan mitä niiden annetaan tehdä. Puhumme ihmisyyden tulevaisuudesta, Jarno Limnell sanoo.

Tarvitsemme Limnellin mielestä pikaisesti keskustelua siitä, mikä viime kädessä tekee ihmisestä ihmisen.

Limnell toivoo, että keskustelua kävisivät muutkin kuin tutkijat ja professorit.

Olisiko kirkolla tähän keskusteluun annettavaa?

– Olisi paljonkin. Kannustan kirkkoa

Kyberturvallisuuden professori Jarno Linné.

ottamaan aktiivisesti kantaa ihmisyyden tulevaisuuteen: mitä se on, ja mikä on ihmisen ja koneen perimmäinen ero. On huolehdittava siitä, ettei tämä puoli unohtu kehityksen keskellä.

Yhtenäisyys luo turvallisuutta

Perustuslain seitsemännen pykälän mukaan jokaisella on oikeus turvallisuuteen. Kun Linné ja Rantapelkonen kokosivat kirjaansa nuorten ajatuksia turvallisuuskista, puheesta puuttuivat valtakunnan viralliset huolenaiheet,

kuten maailmanpolitiikka ja suurvaltasuhteet. Nuorten mielestä Suomen turvallisuustilanne heikkenee, mutta suurin turvallisuushuoka tulee Suomen sisältä.

Linné pitää nuorten arvioita oikeaan osuvia. Hänenkin mielestään suurin turvallisuushuoka on yhtenäisyyden rapautuminen. Tämä tekee Suomesta alttiin ulkoisille uhkatekijöille.

Lääkkeeksi Linné tarjoaa hyvää koulutusta ja terveydenhuoltoa kaikille. Tasa-arvoisuus ja tasaveroisuus luovat yhtenäisen ja vahvan kansakunnan.

Tasa-arvoon kuuluu Linnén mielestä myös naisten saaminen mukaan turvallisuuden tuottamiseen.

– En tarkoita, että kaikki naiset kutsutaisiin Israelin malliin asepalvelukseen. Mutta heille olisi luotava kanavia, joiden kautta he voisivat opiskella esimerkiksi pelastustaitoja ja kriiseihin varautumista kotona.

Tasa-arvoista olisi Linnén mielestä sekin, että kaikki naiset oppisivat ymmärtämään esimerkiksi informaatiovaukuttamista ja kyberturvallisuutta. Varusmiehille näitä kansalaistaitoja opetetaan.

Älyn käyttö luo turvallisuutta

Jos mediaa on uskomisen, tulevaisuuden rakentajilla on loputtomasti huolia. Ulko- ja turvallisuuspoliittinen tilanne muuttuu entistä arvaamattommaksi. Moni pelkää luonnon tasapainon järkkymistä, pakolaisvirtoja, terrorismia, järjestäytyntä rikollisuutta ja hybridiuhkia.

Linné mielestä myös hyökkäykset älyllisyyttä, faktoja ja tiedettä vastaan ovat uhka turvallisuudelle.

Pitkästä murheluettelosta huolimatta pääministeri **Juha Sipilän** hallitusohjelmaan on kirjattu kunnianhimoinen tavoite: ”Suomi on maailman turvallisin maa asua, yrittää ja tehdä työtä.”

Paloiksi pilkottuna tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että Suomi on kyberturvallisuudessa maailman edelläkävijä ja että maailman luotetuin digitaalinen liiketoiminta tulee Suomesta.

Isojen haasteiden lisäksi Jarno Linné yrittää katsoa joka päivä myös lähelle. Hän muistuttaa, että lopulta lähipiiri on ihmisen suurin turvallisuuden tuottaja.

– Jos ystävällä on vaikeaa, haluan tukea häntä ja antaa aikaa. Tiedän, että kun tarvitsen apua, saan sitä itsekkin. Jos jokainen luo ympärilleen turvallisuutta turvattomuuden sijaan, aalto leviää ja koko Suomesta tulee turvallisempi.

Haastattelu: Danielle Miettinen
Veritas Forum-koordinaattori

MITEN HENGELLINEN PERINTÖ

SIIRRETÄÄN ETEENPÄIN?

Tänä päivänä henkinen taistelu lapsista on entistä kovempi, kun tukena ei ole enää yhtenäistä arvo-pohjaa ja Jumalan kunnioitusta. Yhteis-kunnan taholta lapsi saa varsin ohuesti uskoa tai kristillistä elämäntapaa tuke-vaan kasvatusta. Päivähoidon uskonto-kasvatuksen määrä ja laatu riippuvat henkilökunnan omasta vakaumuksesta. Koulun uskonnonopetus on monipuoli-sen uskontotietouden jakamista. Median viestimä elämäntapakulttuuri on usein kaukana kristillisistä elämänarvoista. Perhe ja seurakunnat ovat entistä suu-rempien haasteitten edessä lasten hengellisen elämän tukijoina.

Lapset ja Jumalan unelma

Jokainen lapsi syntyy uskovaisena. Aja-tus ei ole tuulesta temmattu, vaan tut-kimukset osoittavat, että lapsi uskoo luonnostaan, että on olemassa Jumala, korkeampi voima, Luoja - millä nimellä uskon kohdetta sitten kutsutaankaan. Kenenkään ei ole tarvinnut sitä lapselle kertoa.

Kun lapsen ajattelukyky kehittyä, hän etsii uskollen peiliä. Hän samaistuu vanhempiinsa. Silloin vanhempien us-komusmaailma tulee yhteiseksi lapsen kanssa. Jos lapsella on kristinuskon Ju-malaan uskovat vanhemmat, lapsen us-konolämä alkaa saada ravintoa pienestä pitäen.

Jumalalla on suunnitelma jokaista las-ta varten. Hän on tuntenut jokaisen yks-ilönä jo ennen kuin ensimmäinenkään

elinpäivämme on tullut (Ps. 139). Jokai-ssa syntyvässä lapsessa voisi olla lappu ”Designed by God – Jumalan suunnitte-levä”. Jotta Jumalan suunnitelma lapsen elämässä pääsisi toteutumaan, tarvitaan vanhempia ja muita kasvattajia.

Jumalan unelma on, että jokainen hä-nen luotunsa voisi elää hänen lapsenaan, läheisessä yhteydessä hänen kanssaan ja täyttää sen tehtävän, minkä hän viisau-nessaan on kullekin tarkoittanut. Juma-lan suunnitelmaan kuuluu se, että lap-sen uskon idut saisivat ravintoa ja lapsi voisi elää yhteydessä Luojaansa.

Luther muistutti:

Katso siis, että ennen kaik-kea hankit lapsillesi kristillisen kasvatuk-sen, että etupäässä kasvatat heitä Ju-malalle ja vasta toiseksi maal-lisia tehtäviä varten.

Lasten tulee ennen muuta havaita, että hei-dän sieluistaan pi-detään suurempaa huolta kuin heidän ruu-miistaan. Missä sellainen huolenpito lyödään laimin, missä lapsia ei tutustuteta Jumalan Sanaan ja rukouk-seen, siellä puuttuu paras hyvä, jota ei voi millään muulla korvata.

Kirjoittaessani lapsen uskonelämää käsittelevää kirjaani Luottamustehtävä,

kysyin seitsenvuotiaaltamme, miksi hän uskoo Jumalaan. ”Tietysti siksi kun sinä ja isäkin uskotte” Esitin samalla saman kysymyksen 13-vuotiaalle: ”No uskotko sinäkin siksi, kun äiti ja isä uskovat?”. ”No on siinä muutakin”. Isän ja äidin usko ei enää riittänyt. Lapsen uskonelä-män kannalta ratkaisevat vuodet ovat noin kymmenen ikäisenä.

Lapset mukaan

Jos vanhemmat saavat hoitoa uskonelä-mälleen seurakunnasta, on luonnollista, että he lähetävät yhdessä pienten lasten kanssa. Kun lapsi oppii varhain kirkko-tien, pitää hän itsestäänselvyytenä, että perhe käy seurakunnassa.

Jumalanpalvelusyhteisöt, joissa lapset on huomioi-tu, ovat yksi lasten hengellisen kasvun kulma-kivi.

Joillekin lapsiper-heille on luontevampaa käydä lastensa kanssa kodeissa kokoontuvissa ryhmissä. Niissä lapsil-la on enemmän tilaa olla lapsia. Kotiryhmien lapsista voi kasvaa toisilleen tärkeitä ystäviä.

Kouluikäisille lapsille on tärkeää näh-dä, että on muitakin perheitä, jotka uskovat. Lapsi saattaa olla luokassaan tai kaveripiirissään ainoa uskova. Silloin vanhempien on huolehditava, että lap-sella on jossain samalla tavalla uskovia

”
Kun lapsen ajattelukyky kehittyä, hän etsii uskollen peiliä. Hän samaistuu vanhempiinsa.

kavereita. Arvostan vanhempia, jotka kulkevat kymmenien kilometrien päähän saadakseen perheenä kokea seurakuntayhteyttä muitten lapsiperheitten kanssa. Perheille suunnatut tapahtumat ja leirit tarjoavat seurakuntayhteyttä, jos sitä omalla paikkakunnalla ei muuten löydy.

Kouluikäisen tarpeet

Vähitellen kouluikässä lapselle on hyvä tulla joitain omia juttuja seurakunnassa. Harva lapsi huolehtii alakouluikässä säännöllisestä osallistumisesta menoihinsa. Siksi vanhempien on oltava aktiivisia ja tuettava lapsen säännöllistä osallistumista.

Lapset tulevat seurakuntaan, jos heillä siellä on mielekästä tekemistä. Voimme valjastaa melkein minkä tahansa trendikkään harrastuksen palvelemaan lasten seurakuntayhteyden lujittumista ja uskossa kasvamista. Minkään seurakunnan omat työntekijäresurssit eivät riitä vastaamaan lapsi- ja varhaisnuorisotyön haasteisiin. Vanhempia tarvitaan lasten ryhmien ohjaajiksi kuten urheiluseuroisakin. Kunpa uskovat heräsivät samantyyppiseen aktiivisuuteen ja vaivannäköön lastensa hengellisten harrastusten parissa kuin jalkapalloillevien tai jääkiekkoa pelaavien lasten isät.

Ilman seurakuntayhteyttä oleva uskovan perheen lapsi on erilaisuutensa vuoksi riskiryhmässä. Toisaalla on yksinäisyys ja syrjäytymisen vaara ja toisaalla uskon hylkäämisen houkutus, kun kaverit ja kaikki kiva tapahtuu kaukana uskomisen viitekehystä.

Murrosikä

Murrosikään tullessa koti on antanut lapselle hengellisen elämän eväät. Nuori valitsee itse haluaako kulkea vanhempien kanssa samaa tietä. Useimmiten nuori etsii itselleen omat seurakunnan kokoontumiset. Vanhempiin on saatava etäisyyttä. Vanhemman tehtäväksi jää nuoren valintojen kunnioittaminen, kuljetuspalvelu ja rahan antaminen, jotta nuori voisi osallistua nuoren hengellisiin

tapahtumiin.

Joskus nuori valitsee murrosikässä oman tiensä. Tuhlaajapojan isäkin antoi luvan lähteä. Esirukoukset seuraavat kuitenkin omille teille lähtenyt lasta. Ja vanhempien rakkaus ja tieto kodin avoimesta ovesta. Eniten tässä maailmassa rukoilevat tuhlaajalapsien isät ja äidit. Suurin osa omille teille lähteneistä palaa ennen pitkää takaisin kotiin. Uskollinen Isä etsii, odottaa ja rakastaa.

Amerikkalaisen Barna-ryhmän sivuilta (*barna.com*) saa paljon validia tutkimustietoa mm. tuloksellisesta lasten hengellisen elämän tukemisesta. Kasteet tarvitsevat opetusta, mutta opetuksen muodot muuttuvat ajan mukana.

Omassa Åbo Akademiin tekemässäni kasvatutieteen gradussa ”Hur förmedlar

föräldrarna sin tro” useitten vastaajien spontaaneissa kertomuksissa esiintyi mielenkiintoinen yksityiskohta. Raamattu oli esillä heidän lapsuudessaan; luettiin lasten Raamattua, isä/äiti/isoisä luki Raamattua tai kerrottiin kun saatiin oma raamattu.

Siispä ”raamatulliset” kristityt, pidetään Pyhä kirja lasten näkyvillä ja käytössä!

Saara Kinnunen

Eläköitynyt perheneuvoja, kirjoittanut mm. kirjan Lapsen Usko (Uusi Tie), vastuunkantaja Ylioppilaslähetyskesässä 1969-1975, OPKon liittohallituksen jäsen 2011-2015, nykyään OPKon ystävien rukousrenkaan koordinaattori.

Muista Luojaasi nuoruudessasi, ennen kuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, jotka eivät sinua miellytä. (Sarnaaja 12:1)

Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta (Room 10:17)

Kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa? (Room 10:14)

Lastenleiriläisiä remontoitun Punaisen talon edustalla.

Punainen talo on nyt nuorten käytössä

OPKOn kurssi- ja leirikeskukseen historiallinen Sepän paja, niin kutsuttu Punainen talo on otettu peruskorjauksen jälkeen käyttöön kesäkuun alussa. Remontissa talo korjattiin täydellisesti perustuksista kattoon. Uusimme vuosina 2016-2017 mm. ikkunat, ovet, patteriverkoston ja ilmanvaihdon. Rakensimme myös uuden keittiön, uusia saniteettitiloja, uuden kuistin, salaajat ja turvajärjestelyt. Punaisen talon remontin kustannukset olivat 240 000 euroa, josta kolmannes on katettu remonttikampanjalla ja vakuutuskorvauksella. Loppu rahoitetaan pankkilainalla. Remontin valmistuttua nuorilla ja muilla asiakkaila on käytössään entistä monipuolisempi kurssi- ja leirikeskus Raamatun opiskelua, rukousta ja yhdessä oloa varten. Punaisen talon valmistuminen parantaa myös pitkässä juoksussa keskuksen kannattavuutta. Suurkiitos kaikille remonttikeräykseen osallistuneille. Ilman lahjoittajia ja talkootyötä tämä ei olisi ollut mahdollista.

Katso lisää kuvia: opko.fi/punainentalo

Uusia työntekijöitä OPKOLLE

OPKOn liittohallitus on valinnut seuraavat uudet työntekijät: Koululaistyöntekijäksi on valittu lastenohjaaja **Annastiina Toppari**, 29. Annastiinalla on monipuolinen kokemus lasten ja nuorten kanssa toimimisesta sekä seurakunnassa että kunnan palveluksessa. Viimeisimmäksi hän on työskennellyt päiväkodissa. Lisäksi Annastiina on opiskellut mm. näyttelemistä Suomen Teatteriopistossa. Työsuhde on täysiaikainen ja toistaiseksi voimassa oleva 1.8.2017 alkaen.

Jyväskylän opiskelijatyöntekijäksi on valittu teologian kandidaatti **Juho Puhto**, 23. Juho on toiminut kesäteologina mm. Lappajärven, Muuramen seurakunnassa ja tehnyt vankilasielunhoitotyötä Vantaalla. Työsuhde on osa-aikainen 50 % työosuudella ja toistaiseksi voimassa oleva 15.8.2017 alkaen. Juho vihitään papiksi 29.10.2017 Lappuan kirkossa.

Turun suomen-, ruotsinkieliseen- ja englanninkieliseen työhön on valittu ruotsalaissyntyinen, TT, FM, **Robert Ojala**, 38. Robert on tehnyt aikaisemmin mm. seurakuntapastorin töitä Kruunupyyn ja Nauvon

OPKO panostaa yliopistotyöhön

Tampereen opiskelijatyöntekijä Markus Syrjätie kertomassa OPKosta opiskelijoille Intro-tapahtumassa.

OPKO järjestää tulevana vuonna missioviikot Tampereella ja Oulussa. Ainakin Tampereen foorumin yhteyteen suunnitellaan Veritas Forumia.

– Maallistuneessa yliopistomaailmassa on sittenkin hengellisesti uteliaita ihmisiä. Meidän tulee vain tehdä itsemme näkyviksi, jotta pääsemme keskustelemaan heidän kanssaan ja vastaamaan kysymyksiin, jotka ovat uskon esteinä, sanoo opiskelijatyöntekijä **Pekka Ryhänen**.

Veritas Forumit vastaavat uskon esteinä oleviin kysymyksiin

– Akateeminen debatti maailmankatsomukseen liittyvästä aiheesta auttaa purkamaan ennakkoluuloja, joita opiskelijoilla on kristinuskoa kohtaan. Veritas Forum on esikartanotyötä, joka raivaa uskomisen esteitä. Se voi olla monelle ensikosketus älyä kunnioittavaan uskon maailmaan, Tampereen OPKOn opiskelijatyöntekijä **Markus Syrjätie** sanoo.

Foorumia seuraavalla viikolla on sitten tarjolla missioviikko ja sen jälkeen vielä Alfa-kurssi, Syrjätie suunnittelee.

Jos haluat tukea OPKOn tekemää yliopistotyötä, missioviikkoja ja Veritas Forumeja, voit tehdä sen seuraavilla pankkiyhteystiedoilla:

Tilinumero: (OPKO): FI26 8318 6710 0053 04
Viitenumero: 3926

Rahankeräyslupa: POL-2014-13477.

seurakunnissa sekä nuorisotyötä Piikkiön seurakunnassa. Opiskeluaikanaan hän oli mukana mm. Åbo Studentmissionin toiminnassa. Työsuhde on osa-aikainen 15.8. alkaen. Suomen- ja englanninkielistä opiskelijatyötä on 30 % ja ruotsinkielistä opiskelijatyötä 20 %.

Vaasaan ruotsinkieliseen opiskelijatyöhön on valittu rakennustekniikan opiskelija **Simon Tallgren**, 25. Simon on kantanut vastuuta Vasa Studentmissionissa. Työsuhde on osa-aikainen 20 % työosuudella ja voimassa ajalla 1.8.–31.12.2017.

Porin opiskelijatyöntekijäksi on valittu, Sosionomi AMK, kirkon nuorisotyön ohjaaja **Sampsa Nelimarkka**, 26. Sampsa on ollut kesätyöntekijänä mm. seurakunnassa Tampereella. Opiskeluaikanaan hän toimi aktiivisesti Tampereen OPKOLla. Työsuhde on osa-aikainen 20 % työosuudella ja toistaiseksi voimassa oleva 15.8.2017 alkaen.

Koululaistyössä on aloittanut työharjoittelussa **Hanna Karttunen**. Työharjoittelu on ajalla 18.9.-17.12.2017.

Vauhdilla yli Kaislameren

Kesäleirillä mukana 40 lasta ja nuorta

Kun lapset viihtyvät kristittyjen kavereiden kanssa hengellisen opetuksen äärellä, moni vanhempi kokee saavansa parasta mitä kesä voi tarjota.

Valkealan körttiopisto pullisteli täpötäytenä heinäkuussa, kun OPKO järjesti siellä jälleen legendaarisen kesäleirinsä. Lapsia ja nuoria oli mukana peräti nelisenkymmentä.

Monen vanhempi kertoi lähteneensä leirille lasten pyynnöstä tai siksi, että toivoi lastensa saavan leiriltä kokemuksen iloisesta ja elävästä kristillisyydestä.

Lasten ja nuorten ohjelma suunniteltiin niin, että eri-ikäisille tarjottu sisältö muodosti kokonaisuuden. Kun aikuiset opiskelivat tohtori **Eero Junkkaalan** johdolla Mooseksen elämänvaiheita, lapset ja nuoret ylittivät rastiradalla Kaislamerta tai tarpoivat erämaassa kohti luvattua maata. Ohjelmassa oli myös nuorten pitämiä raamishetkiä.

– Aamupäivällä oltiin paljon liikkeellä, pelattiin ja leikittiin, jotta ilta-päivällä jaksettiin sitten istua paikallaan, lasten ja nuorten ohjelmasta vastannut opiskelijatyöntekijä **Tommi Koho** kertoo.

Yhtenä huippuhetkenä Koho piti Kansan Raamattuseuran koulutusjohtaja **Mikko Matikaisen** opetusta Luukkaan evankeliumin luvusta 10.

– Mikko osasi kertoa elävästi, että elämä Jeesuksen kanssa on seikkailu. Hän rohkaisi nuoria heittäytymään tähän seikkailuun elämänvaiheessa, jossa monet ajautuvat kauemmaksi Jeesuksesta, Koho sanoo.

Hän on kiitollinen palautteesta, joka näkyi punaisina poskina ja iloisina ilmeinä.

Aikuisten ohjelmassa perehdyttiin Vanhan testamentin suurmiesten lisäksi muun muassa vainottujen kristittyjen tilanteeseen, vanhemmuuteen ja isyyteen, itsetuntoon, urheilulähetystyöhön ja seurakunnan kasvuun.

Danielle Miettinen

Teologian tohtori Eero Junkkaala opetti kesäleirillä Vanhan testamentin henkilöistä. Kuva: Danielle Miettinen.

OPKOn uusi radio-ohjelma DiscipleLife keskiviikkoisin klo 20

OPKO aloitti lokakuussa DiscipleLife-ohjelman Radio Patmoksen taajuuksilla. Ohjelmassa käsitellään kristityn elämän kannalta luovuttamattomia asioita. Ensimmäisessä ohjelmassa 4.10. kuultiin opetuslapseudesta, toisessa ohjelmassa 11.10. käsitellään armoa ja kolmannessa 18.10. Raamatun lukemista. Ohjelman toimittajina ovat **Jussi Miettinen** ja **Ilkka Kontturi**. Mukana on myös vieraita ja kirjaesittelyjä. Kanavan kuuluvuusalueella asuu 4,8 miljoonaa ihmistä. Kuuntele OPKOn DiscipleLife-ohjelmaa netin kautta: patmos.studio24.fi (nettisivuilta löydät myös *fm-taajuustiedot*).

Studiossa OPKOn pääsihteeri Jussi Miettinen.

Tulevia tapahtumia

12.10.-13.10. Ystäväpäivät, Enä-Seppä

21.10.17 Talkoopäivä, Enä-Seppä (lisätiedot: enaseppa.fi)

27.10.-29.10. Lapsi Jumalan -nuorten viikonloppu, Helsinki

10.11.-12.11. Mennään Kotiin -koululaisten viikonloppu, Helsinki

1.12.-3.12. Me saamme kasvaa -lasten ja nuorten leiri, Enä-Seppä

28.12.17-2.1.18 Lähetyskonferenssi Mission-Net, Hollanti

Avoim webinaari ke 15.11. klo 17-19

OPKO järjestää marraskuussa kaikille avoimen webinaarin, jonka teemana on palvelemisen siunaus. Mukana mm. **Jussi Miettinen** ja muita OPKOn työntekijöitä. Webinarissa on mahdollisuus esittää kysymyksiä. Voit osallistua omalta tietokoneeltasi. Osallistumisohjeet löydät lähempänä OPKOn kotisivuilta.

Lisätiedot: opko.fi/tapahtumat

Breikki-lehti on julkaistu

Uusi tavoittava opiskelijalehti Breikki ilmestyi elokuussa 6 300 kappaleen painoksena. Lehdessä on haastattelut rakkaustutkija **Jason Lepojärveltä**, kantelisti **Ida Elinalta**, teologian tohtori **Vesa Ollilaiselta**. Lehti sisältää myös opiskelijoiden todistuksia uskosta Jumalaan. Lehden toimitustyöstä vastasi OPKO, ja se on tehty yhteistyössä Kansanlähetyksen ja SLEYN kanssa. Lue lisää: breikkilehti.fi.

ARMO KASVAA

AUTIOMAASSA

Jos armon ymmärtäminen ja omistaminen ovat elämän suurimpia asioita, on tarpeen kysyä, miten siten kasvamme oikeaan suuntaan? Toki voimme kahmia metrikaupalla hyviä hengellisiä kirjoja ja täyttää mielemme teologisella viisaudella. Vaikka tieto voi olla hyväksi, se ei itsestään takaa, että kasvamme syvällä tavalla Jumalaa, itseämme ja lähimmäisiämme rakastaviksi – armosta eläviksi - ihmisiksi.

Armo on jotakin jota ei opita, se vastaanotetaan. Armo on kuin purjehtija merellä. Seilaaja ei voi tehdä mitään sen eteen, että tuuli tarttuisi purjeisiin ja työntäisi veneen eteenpäin. Hän voi vain odottaa. Armossa kasvaminen alkaakin oman avuttomuuden ymmärtämisellä. Nimettömien alkoholistien (AA-kerho) ensimmäinen periaate sopii tähän hyvin. Siinä sanotaan: *”Myönnämme voimattomuutemme alkoholiin nähden ja että elämämme oli muodostunut sellaiseksi, ettemme omin voimin kyenneet selviytymään.”* Armossa kasvaminen on mahdollista sen kautta, että kohtaamme ja myönnämme oman avuttomuutemme

elämämme suhteen. Jumala opettaa meille tätä avuttomuutta johtamalla vaikeisiin olosuhteisiin – kärsimyksiin.

Kärsimyksen syliin ei kukaan tahdo nousta

Emme suostu vapaaehtoisesti kärsimyksen syliin. Meidän on vaikea uskoa, että Jumala on siellä kanssamme, saatikka sitten, että Hän on sallinut meidän joutua keskelle myrskyä, kuten profeetta Joonalle kävi. Kärsimys nostaa pintaan kätkeytyjä tunteita ja asenteita. Pitkittynyt kärsimys voi nostaa jopa vihan Jumalaa kohtaan. *”En yhtään ihmettele, että sinulla on niin vähän seuraajia, kun kohtelet ystäviäsi näin huonosti”*, sanoi eräs henkilö Jumalalle vaikean elämäntilanteen keskellä.

Niin kuin maa voi olla hedelmällinen vain jos auran terä rikkoo sen, samoin on meidän kohdallamme. Kärsimyksen auran tulee saada tehdä työnsä.

Kasvaako autiomaassa mitään?

Jumala avaa armon salaisuutta usein sen kautta, että Hän vie meidät erämaihin,

joissa joudumme kamppailemaan itsemme ja Jumalan kanssa kuten Jaakob. Autiomaata voi olla suuri elämänmuutos, jossa meidät riisutaan niistä asioista, joista aikaisemmin olemme löytäneet elämämme merkityksen. Työpaikkansa menettänyt, eläköityt, vakavasti sairastunut tai moraalisen konkurssin kokenut voi joutua syvällä tavalla hakemaan elämänsä arvoa ja merkitystä. Tästäkin voi päästä eteenpäin. **Simone Weil** on kirjoittanut, että juuri armon vaikutusta on se, että joudumme kohtaamaan tarkeituksettomuutta.

Kristillisessä perinteessä on hengellistä autiomaata kutsuttu myös pimeäksi yöksi, jonne Luoja vie jokaisen omansa. **Owe Wikström** kirjoittaa kirjassaan *Häikäisevä pimeys* autiomaasta seuraavasti:

”Yöhön kuuluu sen tiedostaminen, että aistien suoma nautinto on ohimenevä. Ihmisen sisin on jakautunut: Hänen kotinsa on maailmassa, mutta hän on vieraantunut siitä. Vielä hän ei ole uudessa maailmassakaan. Se on hämärän peitossa. Hän ei kuitenkaan enää nauti kokonaisesti tavallisesta maailmasta. Ihminen kokee kaksijakoista ikävää.”

Mikä minussa on vikana?

Kun sitten Jumala ottaa – vaikka väliaikaisesti – pois kokemuksen Hengen läsnäolosta, ihminen joutuu helposti suureen kriisiin: Onko uskossani jotain vialla, kun en koe Jumalaa enää samalla tavalla kuin aikaisemmin? Enkö yritä tarpeeksi? Olenko tehnyt syntiä? Eikö Jumala enää kuulekaan rukouksiani? Joudumme paniikkiin, sen sijaan, että näkisimme tilanteen Jumalan erityisenä kutsuna suurempaan läheisyyteen ja syvempään armon omistamiseen.

Autiomaan murtaa ja muuttaa

Australialainen kristitty muusikko **Steve Grace** kertoi minulle kerran, miten hän on oppinut pitämään autiomaista:

”Mikään ei ole hienompaa kuin nähdä auringon nousevan hiljaisen autiomaan ylle. Aluksi luulet, ettei siellä elä eikä kasva lähes mitään. Vähitellen silmäsi avautuvat. Löydät syötäväksi kelpaavien kasvien juuria ja kaikenlaisia eläimiä. Autiomaalla on myös hyvin puhdistava vaikutus. Siellä ymmärrät uudella tavalla kuka olet ja missä tilassa olet ihmisenä.”

Kuuluisa kristitty psykologi **John White** on sitä mieltä, että parannus tai syvä käyttäytymisen muutos – on mahdollista vasta kun ihminen kokee elämässään sisäistä tyytymättömyyttä ja kipua. Niiden vaikutusta voi verrata maanjäristykseen. Vasta kun paine maankuoren alla on riittävän suurta, syntyy maanjäristys. **Martti**

Luther puhuu osittain samasta, kun hän opettaa Isä Meidän rukouksen selityksessä, että ihmisen tahto on aina luontaisesti Jumalan tahtoa vastaan. Siksi kun me ruokoimme Jumalan tahdon tapahtumista, me pyydämme että Jumala lähettäisi kärsimyksiä, vastoinkäymisiä, petollisia ihmisiä ja perkeleitä, jotta oma tahtomme murtuisi ja Jumalan tahto tapahtuisi.

Elia ja löhölinna autiomaassa

Eräs kauneimmista raamatunkohdista mielestäni on kertomus profeetta Eliasta autiomaassa. Tämähän kävi läpi kinkkisen autiomaan-ajan heti suurimman voittonsa jälkeen, kun hän Karmel-vuoren kahakoissa listi 450 Baalin profeettaa. Heti tämän jälkeen mies löytyy kinsteripensaan juurelta, toivomassa itselleen kuolemaa: *”Jo riittää, Herra! Ota minun Henkeni. En minä ole isiäni parempi”* (1 Kun 19:4). Kaveri on masiksessa, yksinäinen, tympääntynyt ja loppuun palanut. Ylpeys, elämänilo ja uskonpalo olivat karisseet autiomaan hiekkiaan. Jumala tuntuu olevan hiljaa.

Kun tilanne oli kaikkein synkimmillään, Jumalan enkeli kohtasi miehen ja antoi tälle suorastaan hämmästyttävän arkipäiväisen ohjeen: *”Nouse ja syö!”* Jumala ei kehottanut tätä tsemppaamaan. Kaikkea muuta. Jumala osoitti rakkauttansa arkipäiväisen huolenpidon kautta. Kutsui tätä

lepoon. Armo ei liity vain pelastuskysymyksiin, vaan siihen kuuluu myös kaikki ne arjen pienet ja suuret asiat, joita Jumala tuo eteemme. Jumala tiesi, että Elia kaipasi lepoa, paistettua leipää!

Siinä Elia sitten on. Hän on käyttänyt kaikki voimansa - luovuttanut. Silloin Jumala lähettää enkelin. Tämä tuo miehelle ruokaa. Kutsuu lepoon. Hetken kuluttua Jumala itse kohtaa Elian Horebin vuorella kauniilla tavalla. Jumala ei ollut myrskysä, maanjäristyksessä eikä tulenlieskassa vaan hiljaisessa huminassa. Eräessä raamatunkäännöksessä *”hiljainen humina”* on käännetty *”herkäksi hiljaisuuden ääneksi”*. Jumala kohtaa Elian; puhuu tämän tulevaisuudesta ja kutsuu jatkamaan matkaa.

Jumala toimii usein salassa ja hiljaa. Hän on kohdattavissa levon kautta. Samalla tavalla kuin kalleimmat jalokivet pannaan esille mustalle silkkipohjalle, näyttäytyy armokin suurimpana siellä, missä ihminen on pieni, heikko ja avuton. Rakkautta käsivarret ovat suuremmat kuin elämän kolhut, olivatpa ne sitten itsemme tai lähimmäistemme aiheuttamia. Usein joudumme vain hyväksymään ne Jumalan sallimuksena. Itse olisimme tehneet toisin, mutta Jumala tietää paremmin. Onhan Hänen nimensä rakkaus.

Jussi Miettinen
OPKOn pääsihteeri

”

Armo on jotakin jota ei opita, se vastaanotetaan.

”

Ehdotin
teatteritreffejä.
Siitä se alkoi.

MENNEILTÄ AJOILTA

Tulin uskoon ensimmäisen opiskeluvuoteni puolivälissä vapaakirkollisen ystäväni vaikutuksesta. Alkuun liikuin lähinnä hänen raamattupiirissään. Jossakin vaiheessa ystäväni vihjaisi, että voisin etsiä itselleni hengellisen kodin, ja ehdotti paria vaihtoehtoa, joista toinen oli Ylioppilaslähetys (YOL, silloinen OPKO). Niinpä marssin eräänä päivänä Helsingin YOL:n toimistoon Salomonkadulle Anttilan vintille, ja ilmoitin haluavani liittyä jäseneksi. **Eva Berger** ojensi minulle allekirjoitettavat lomakkeet. Istuin toimistossa kaksi tuntia oppiperustaa pähkäillen ja panin sitten nimeni alle. Tämä tapahtui luullakseni vuonna -67.

Se oli **Juhani Lindgrenin** (toim. huom. OPKOn ensimmäinen pääsihteeri) aikaa. Yksi koppero vintiltä oli vuokrattu Lähetysoperaatiolle, jota veti **Kari Törmä**. Jossakin vaiheessa YOL:n pääsihteeriksi tuli **Raimo Mäkelä**.

Toiminta oli varsin voimakasta. Satakuntalaisen Osakunnan tiloissa järjestetyt julistustilaisuudet olivat mieleenpainuvia. Ylioppilaskokous oli vuotuinen huipputapahtuma. Boksilähetys ja teiniaktiot tarjosivat mahdollisuuden aktiiviseen evankeliointiin.

Muistiini on jäänyt eräs hauska tapahtuma boksilähetyksestä. En muista, oliko boksisissa tapaamamme poika varsinaisesti se, jota yritimme tavoittaa, mutta pääsimme sisään yhtä kaikki. Auttelimme kaveria ensin matikan laskuissa, ja kun ne olivat valmiit, keskustelimme parini kanssa uskonasioista. Asukas istui hiljaa ja kuunteli. Kun teimme lähtöä, kaveri kiitti meitä aivan tosissaan, meidän keskustelumme oli ollut hänelle tärkeämpi kuin heti tajusimmekaan.

Tapasin tänä keväänä eräässä raamattupiirissä kaverin, joka kertoi minun yrittäneen opiskeluaikanamme johdattaa häntä uskoon. Olin vienyt hänet johonkin huoneistoon, eli Salomonkadulle tietysti, ja rukoilimme yhdessä. Asiat eivät silloin vielä selvinneet. En aluksi muistanut koko juttua, mutta sitten hän kertoi minun lohduttaneen, että kyllä se vielä valkenee. Silloin muistin. Tapauksesta oli liki 50 vuotta.

Jorma Pihkala ja **Rauno Perälä** ideoivat yliopiston matemaattis-luonnontieteellisen osaston opiskelijoille omaa toimintaa, jota Rauno lähti vetämään. Tiedekuntajärjestö Limes ry hyväksyi raamattupiirit järjestön toiminnaksi. Näin syntyi käytännössä YOL:n piiriin opiskelijoiden ns. Limeslahko. Järjestimme fysiikan laitoksella tilaisuuksia, joiden puhujiksi kutsuimme professoreja ja tohtoreita. Julkaisimme prof. **Kaarle Kurki-Suonion** kirjan *”Tieto ja usko”*, josta otettiin kaksi painosta.

Sain loppututkinnon valmiiksi, kävin armeijan ja palasin Helsinkiin töihin. YOL:n toimisto oli muuttanut Lönnrotinkadulle. Toimisto, asuntoni ja työpisteeni sijaitsivat kaikki vain muutaman korttelin päässä toisistaan. Kesällä Lönkällä toimi raamattupiiri, jota minua pyydettiin vetämään kesäkuun ajan. Suostuin, ja vedin sitä käytännössä vielä heinäkuunkin. Tapasin piirissä tytön, Aulikin, joka jäi mieleen.

Joskus keskitalvella firma tarjosi toimihenkilöilleen lahjaksi teatterilippun, sai ottaa toisenkin, avecille. Tuumin, että mitähän jos, ja otin kaksi lippua. Kävelin ruokatunnilla liput taskussa Lönnrotinkadulle, ja siellähän Aulikki istui pape-ritöissä. Ehdotin teatteritreffejä. Siitä se alkoi. Marraskuussa avioliittomme täyttää 43 vuotta.

Arto Puusa

KESTÄVÄLLÄ KUKKAROLLA

Toisinaan törmää sanontaan, että käänrinliinassa ei ole taskuja, joten kaiken voi nauttia eläessään. Totta toinen puoli:

"Rikkaan oli täältä lähdeittävä yhtä alastomana kuin hän oli äitinsä kohdusta tullut, eikä hän voinut viedä mukanaan mitään siitä, minkä oli vaivaa nähden koonnut. -- Niinpä olenkin havainnut, että on oikein ja paikallaan syödä ja juoda ja nauttia elämästä kaiken sen vaivan keskellä, jota ihminen näkee vähinä Jumalan antamina elinpäivinä auringon alla; sellainen on hänen osansa. Jumalan lahja on sekin, että hän antaa rikkautta ja omaisuutta ja sallii ihmisen käyttää sitä ja saada siitä osansa ja iloita kaiken vaivannäön keskellä." (Saarn. 5: 15, 18-19)

Mutta se toinen puoli: miten saada osansa iloisesti riittämään?

"Te kylvätte paljon mutta leikkaatte vähän. Te syötte, mutta jätte nälkäisiksi, te juotte, mutta janonne ei sammu. Te puette vaatteet yllenne, mutta teidän ei tule lämmin. Ja palkkalaisen ansio hupenee, kuin

hänellä olisi reikä kukkarossa. -- Miksi? kysy Herra Sebaot. -- Siksi, että kukin teistä ajattelee vain omaa taloaan, vaikka minun temppeleini on raunioina. Sen vuoksi taivas ei anna teille kastettaan eikä maa satoaan." (Haggai 1:6-10 tiiv.)

Taivaallisen Isämme lupaa elatuksen riippumatta teoista (mm. Matt. 6:25-34). Uhiritemppelin viran täytti Jeesus, mutta yhä meillä on Hänen lähetystönsä. Kristuksen kirkon rakentamiseen on jokaisella tilaisuus, sillä, mitä Jumala on antanut.

Sydämellisesti kiitoksia teille, jotka olette osallistuneet tähän OPKOn kautta!

Tiina Oinonen
Talous- ja hallintopäällikkö

JÄTÄ KESTÄVÄ PERINTÖ!

Voit tukea työtämme myös tekemällä testamentin, jossa OPKO on yhtenä tai ainoana edunsaajana.

Kysy lisää OPKOn talous- ja hallintopäälliköltä Tiina Oinoselta, tiina.oinonen@opko.fi, p. (09) 612 9940.

Tukiyhdistystiedot

Työmme tukitili on:

FI26 8318 6710 0053 04
(BIC DABAFIHH)

Viitteet:

Yleinen tuki,
mihin eniten tarvitaan 2998

Koululaistyö:

Yleinen tuki koululaistyölle 2312
Varhaisnuorisotyö 2053
Koululais- ja nuorisotyö 2082

Opiskelijatyö:

Valtakunnallinen opiskelijatyö 2040
Helsingin seudun opiskelijatyö 2118
Jyväskylän opiskelijatyö 2121
Kuopion opiskelijatyö 2147
Lahden opiskelijatyö 2228
Oulun opiskelijatyö 2163
Pieksämäen opiskelijatyö 2176
Porin opiskelijatyö 2189
Tampereen opiskelijatyö 2202
Turun opiskelijatyö 2215

Svenska verksamheten 9108

Pääsihteeri 2008
Veritas Forum Finland 2095
Mediatyö 2299

Tukityö

(toimisto, talous, tiedotus) 2011
Enä-Septä 3269

Poliisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys ry:lle 17.3.2015 rahankeräysluvan POL-2014-13477 ajalle 17.3.2015-31.12.2019. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään kaikille avoimien opiskelija- ja nuorteniltojen, yleisöluentojen, pienrymiä ja leirien järjestämiseen, viestintään, nuorten henkilökohtaiseen tukeen sekä yleishyödyllisen toiminnan välillisiin ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

- OPKOn ystävien jäseneksi voit liittyä ilmoittamalla nimesi ja osoitteesi sähköpostilla osoitteeseen opkonystavat@opko.fi
- Jäsenmaksua ei peritä, mutta jäsenet maksavat säännöllistä kannatusmaksua, jonka suuruuden voit valita itse taloustilanteesi mukaan, esim. 10 euroa kuukaudessa. Maksu osoitetaan tilille **FI50 8146 9710 0833 29** viitteellä **1232**.
- Liittymällä jäseneksi saat säännöllistä informaatiota ystävien monipuolisesta toiminnasta. Tervetuloa ystävien jäseneksi!

Ystävien uutisia

Ystävyys – tuo ehtymätön voimanlähde

Kesä menee aina nopeasti ja on ohi ennen kuin sitä edes huo- maakaan. Myös kesän ystävien tapaamiset hengellisillä päivillä ja OPKOn kesäleirillä ovat takanapäin. Ja aina yhtä riemuisaa on näh- dä vanhoja ystäviä ja vaihtaa kuulumiset. Kuinka paljon näistä ta- paamisista saakaan voimaa. Ja on suurenmoista myös nähdä ne lämpimät halaukset ja iloiset ilmeet tapaamisissa. Tapaamiset ovat siis suuri voimavara ja siunaus ystävien keskuudessa. Vaalikaamme tätä ystävyyttä jatkossakin.

Myös tuleva syksy antaa mahdollisuuden erilaisille tapaamisille. Tässä kirjeessä muutamia poimintoja niin kuluneesta kuin tulevas- takin toiminnasta.

Kevään alueelliset ystävä tapaamiset olivat rohkaisevia

Keväällä toteutetut ystävä tapaamiset niin Lappeenrannassa kuin Jy- väskylässäkin olivat rohkaisevia. Molempiin tapaamisiin kokoontui lähes 30 osanottajaa ja molemmissa toiveeksi jäi, että tapaamisia olisi jatkossakin. Siksi olemme toimintasuunnitelmaamme ottaneet mukaan muutamien alueellisten tapaamisten järjestämisen vuosit- tain. Tämä toiminta etenee siis sitä mukaa kuin alueilla on intoa tulla mukaan tapaamisten suunnitteluun. Ota siis rohkeasti yhteyttä, mi- käli haluat omalle paikkakunnallesi ystävien yhteisen tapaamisen.

Ystäväpäivä Enä-Sepässä 12.-13.10.

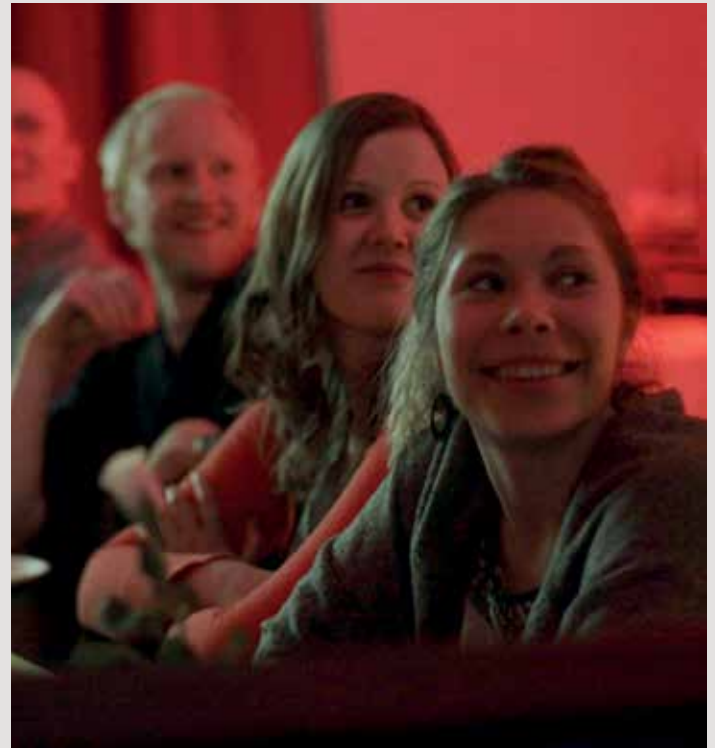
Ystäväpäivät järjestetään nyt ensimmäistä kertaa kaikille ystäville teemalla Rukouksen revoluutio. Syksyn päivistä on tarkoitus tehdä jokavuotinen perinne ystävien toimintaan. Vuosittain vaihtuva päi- ven teema tuo ajankohtaisuutta tapahtumaan.

Syksyn tapahtumassa teemana on rukous ja Lutherin juhluvo- den kunniaksi ammennamme löytöjä myös Lutherin rukouselämästä. Aiheista alustavat meille TT **Timo Junkkaala** ja sosiaalipsykologi **Saara Kinnunen**. Tule rohkeasti mukaan rakentumaan ja rentoutu- maan - vaikka osaksi aikaa. Lisätiedot: opko.fi/ystavat

Senioriseurat jatkuvat Tikkurilassa

Senioriseurat jatkuvat keskiviikkoisin klo 17 Kylväjän toimistossa (Tikkuraitti 11) Tikkurilassa 11.10., 15.11. ja 13.12.

Vetäjinä **Ritva Olkkola-Pääkkönen** ja **Hannu Arvela**. Tervetuloa mukaan!

OPKOn ystävät tukivat YAWA-evankelointitapahtumaa (You ask, we answer), joka tavoitti kolmen päivän aikana 350 henkilöä, ja jatkotapahtumiin kerääntyi 60 henkilöä.

Ystävilta tukea OPKOn työlle

Keväällä tehdyn opiskelijatyön YAWA-tapahtuman lahjoituksen lisäksi ystävät ovat tukeneet OPKOn lastenleiriä Valkealassa. Tuen avulla Val- kealaan saatiin neljä ryhmänvetäjää 40 lapsen kaitsijaksi, mistä leirin vastaavat lausuvat ystäville lämpimät kiitokset. Seuraavaksi on tarkoi- tus tukea kutsuvaa opiskelijatyötä, josta hallitus tekee erillisen päätök- sen syksyn aikana. Tukeksi on siis arvokas uusien opiskelijoiden tavoit- tamiseksi evankeliumille. Lahjoitus on siis täysin vapaaehtoinen ja sen voit antaa tilille FI5081469710083329.

Risto Oinonen
OPKOn ystävien pj.

OM JAG FICK

DRÖMMA FRITT

Verksamheten ute i lokalföreningarna kör i gång och det är mycket som ska hända på våra studieorter. Vi vill presentera oss för de nya studerandena och bjuda med dem i verksamheten. Vi hoppas att de ska finna en öppen och attraktiv gemenskap som de kan känna sig hemma i. Be gärna för detta!

Det är också dags att fundera på den övergripande verksamheten för nästa år och åren som kommer. Det är dags för utvärdering och att fundera, vad har funkat, vad kunde vi göra bättre, finns det något nytt vi kunde börja med eller något gammalt vi borde lämna? Lokalföreningarna gör själva sina egna verksamhetsplaner, men vi har också gemensamma mål och visioner.

Inom Studentmissionen är vi i nuläget bra på att skapa gemenskap och att fostra dem som är med i verksamheten till lärjungar. Det vi kunde bli ännu bättre på är att bjuda in och att se nya som kommer. En ny sak vi tänker satsa på inkommande år i anslutning till detta är något som kallas Mission Week. Mission Week är en räkka av samlingar på ett trevligt ställe nära campus där man ger studerande möjlighet att ställa frågor och utforska kristen tro. Programmet kan bestå av tal, musik och ståuppkomik. Sättet att jobba kommer från Studentmissionen i England, och på finskt håll har de redan provat på det med goda resultat. Därför vill vi också på svenska sidan bekanta oss med arbetsformen och se om den passar oss.

Vi kommer också att fortsätta ordna öppna föreläsningar i Veritas Forums regi. Dessa föreläsningar ordnas på campus och handlar om relevanta ämnen för studerande. Diskussionsdeltagarna företräder olika världsåskådningar och minst en av dem är kristen. Veritas Forum kan ordnas skilt, eller som inledning på en Mission Week.

För att studerandena ska få erfarenhet av missionsarbete siktar vi på att etablera kontakt till en Studentmission i ett annat land med siktet inställt på att besöka den inom tre år. Under tiden samlar vi information om landet och föreningen och samlar in pengar till föreningen samt till resan dit.

Vi vill upprätthålla kontakten med såna som varit med i Studentmissionen tidigare. Vi samarbetar kring detta med Pro Studentmissionen, som för tillfället funderar på att ordna en gemenskaps-helg i Österbotten under våren 2018. Vi siktar också på att ordna träffar med våra seniorer i närheten av varje lokalförening varje år. Träffen kan vara en brunch, en kvällssamling, en öppen föreläsning eller en särskilt ordnad vängudstjänst eller en kombination av dessa. Har du idéer om detta, ta gärna kontakt!

Vi siktar på att få ekonomin i balans, och för det behöver vi 50 000 € i året. Det har vi nått upp till tidigare år, men just i år måste understödet öka för att vi ska nå det igen. Med 50 000 € i året kan vi behålla de anställda vi nu har, dvs en

ledande på 60% och tre studentarbetare på våra största studieorter, Helsingfors, Vasa och Åbo, på 20%.

Målet är naturligtvis att vi ska kunna anställa någon också i Jakobstad, samt att de anställda vi nu har skulle kunna få mer %. Både i Helsingfors och i Åbo är studentarbetarna klara med sina studier och behöver såna jobb de kan leva på. Vi skulle väldigt gärna behålla både Oscar och Robert och därför siktar vi på att få upp understödet så att de kunde få minst 40% var. Om du har idéer för hur det kunde gå till, ta kontakt med mig!

Ett sätt att uppnå detta som vi funderat på är att de olika verksamhetsområdena skulle ta större ansvar för att öka sitt eget understöd. Målet skulle då vara att varje verksamhetsområde, dvs lokalföreningarna och Veritas Forum, skulle få in 600 € i månaden eller 7200 € i året, sammanlagt 36 000 €. Tack vare StudentChallenge nådde Helsingfors nästan upp till sin del redan ifjol, så nu är det bara för de andra studentföreningarna att haka på!

Andra viktiga inkomstkällor är stödkåren och de kollekt vi får från församlingarna. Stödkåren har bara för några år sedan inbringat 28 000 € flera år i följd, alltså 10 000 € mer än i år, och om vi nådde upp till det igen, skulle vi vara närmare vårt mål att få ekonomin i balans och om möjligt anställa våra studentarbetare på högre %. Be gärna att detta skulle bli verklighet!

Lilian Lindén
ledare för svenska verksamheten

Intervju med Robert Ojala

”JAG VILL GÖRA

JESUS KRISTUS

KÄND, TRODD OCH ÄLSKAD”

Vem är du?

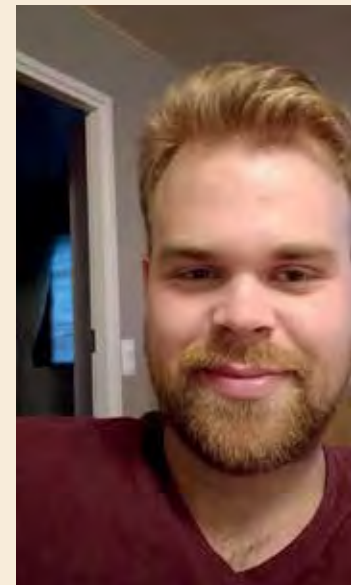
Jag är 38 år, gift, trebarnsfar, teologie doktor, filosofie magister, präst och bosatt i Åbo. Mina föräldrar är finskspråkiga, men jag är född och uppvuxen i Sverige. Jag har tidigare jobbat bland annat som församlingspastor i Kronoby församling. Jag är intresserad av sport och datorer.

Varför vill du jobba för Studmiss i Åbo?

Det var en vän till mig som länkade på Facebook att Studentmissionen sökte studentarbetare till Åbo. Jag är glad över att jag sökte. Jag tänker mig att det är intressant och utmanande att jobba med studeranden. Förhoppningsvis kan jag hjälpa dem i deras funderingar gällande den kristna tron och livet i allmänhet.

Vad är din vision?

Biskop Erik Vikström frågade vad jag ville göra i kyrkans tjänst när jag blev vigd till präst. Han förväntade sig kanske ett längre svar, men jag svarade att jag vill göra Jesus Kristus känd, trodd och älskad. Det är fortfarande min vision. Nu kan ju metoderna vara olika i olika kontext och situationer. När det gäller studievärlden i Åbo, kan man inte längre bara ordna något och förvänta sig att folk är intresserade, utan det gäller att försöka finna nya vägar. Självtänker jag att det är viktigt för mig att arbeta individuellt med studeranden och låta dem bli engagerade och ta ansvar. På så sätt blir det mer relevant, eftersom de

i sin tur bättre kan nå sina bekanta inom studievärlden.

Så här skrev Robert i sin arbetsansökan: *”Jag vill på olika sätt nå studerande i Åbo: via traditionella kvällssamlingar, genom olika större och mindre events samt med utåtriktat arbete. Att nätverka är viktigt och att samarbeta med andra aktörer samt att använda de möjligheter som sociala medier ger. En viktig del är också apologi, eller att försvara kristen tro med förnuftet. Man ska ändå inte glömma att de flesta studerande vill delta i en verksamhet där de får träffa andra kristna studerande och leva ett kristet studieliv. Den här sociala biten är också mycket viktig i studentarbetet.”*

Vad har du lärt dig av att skriva en doktorsavhandling?

Först och främst uthållighet. Jag skrev om rättfärdiggörelseläran, och det tog betydligt längre tid att skriva än vad jag hade förväntat mig, eftersom jag också var tvungen att lära mig latin och grekiska. Sedan lärde jag mig ett och annat om den kristna tron och allt runtomkring. Jag lärde mig också att läsa texter och förstå hur personer argumenterar för sin sak, alltså det rent tekniska, och det har man nytta av i väldigt många olika sammanhang.

Finns det nåt du kan ta med dig till Studmiss av det du lärt dig?

Jag har lärt mig väldigt mycket om teologin, men jag har förhoppningsvis också har mognat som person under min tid som studerande och forskare.

Något minne från när du själv var aktiv i Studmiss som studerande?

En gång hade vi en föreläsare som var väldigt kunnig på ett område och betonade väldigt starkt en sak som jag inte höll med om. Då jag vågade fråga föreläsaren om det kunde vara också på det sättet som jag tänkte, höll han inte med, utan han var helt säker på att det var just så som han sade och att allt annat var uteslutet. Några år senare läste jag en bok av en världsledande bibelforskare som tyckte exakt som jag i just den här saken. Det var inte fråga om någon dogmatisk sak, utan en väldigt enkel teknisk detalj. Det som jag lärde mig av den här episoden var att ifall jag talar över ett ämne och hävdar något, behöver jag inte alltid vara så säker på att jag har rätt, det kan också vara så att jag har tänkt fel, eller åtminstone att den andra personen som hävdar något annat kan ha vettiga argument för sin sak.

Lilian Lindén

Simon Tallgren, ny studentarbetare i Vasa:

”MISSION KÄNNS

OFTA LÄTTARE

UTOMLANDS”

Vem är du?

Jag är en 25 årig essebo som är utbildad svetsare/plåtslagare från yrkesskola men studerar till byggnadsingenjör på andra året i Vasa. Jag trivs med att resa, motiönera, umgås med vänner och har ett hjärta för att lära känna Jesus bättre var dag.

Varför vill du jobba för Studentmissionen i Vasa?

Jag vill ge också andra möjligheten att lära känna Jesus bättre. Jag vill se Studentmission utvecklas mer och mer som en familj och en plats där folk får bli lär-

jungatränade, en plats där relationer skapas och man lär känna Gud tillsammans. Jag tror att folk söker en gemenskap och ett ställe där de är accepterade som dom är. Vasa Studentmission behöver synas och välkomna folk in.

Du har dragit flera missionsaktioner med ”Bli som Jesus”, bla till Tjeckien och nu senast till Serbien. Vad har du lärt dig av det?

Jag har lärt mej att mission känns lättare så fort man åker bort hemifrån, tex till ett annat land. Man känner inte folket på samma sätt och kan vara mer öppen. På så vis är det en bra möjlighet att få känna på mission. Man får också en positiv upplevelse och nya vänner, men kommer förhoppningsvis också till insikt att det behövs mission hemma, att man är en missionär i det vardagliga livet. Det vill jag leva ut i mitt liv.

Du har gått lärlingaskola i Sheffield, vad har det gett dig?

Sådär i allmänhet tror jag att det är enkla att nå ut till folk när det handlar mer om relation och att man visar intresse för själva personen. Man ska inte lära känna folk endast för att konvertera dem. Låg tröskel är viktigt för många i början och tex grillfest och filmkvällar, att bjuda in till dylika evenemang är effektivt. Det är saker som intresserar varje individ oberoende om man är troende eller icke-troende.

Lilian Lindén

Studentmissionen söker medarbetare till Österbotten

Finlands Ev.-Luth. Student- och Skolungdomsmission rf (FSSM) söker studentarbetare, främst till Vasa men också till Jakobstad. Anställningen är i kraft tillsvidare från och med 1.1.2018 eller enligt överenskommelse. Arbetsförhållandet är 20 % separat till Vasa och Jakobstad, eller 40-50% sammanlagt. Den anställde förbinder sig att samla in medel i samarbete med organisationen så att anställningsprocenten kan ökas på lång sikt.

Till arbetet hör att planera, utveckla och förverkliga FSSMs studentarbete. Uppgiften förutsätter lämplig högskoleexamen eller pågående högskolestudier. Egenskaper som vi värdesätter är ett coachande arbetsgrepp, förmåga till lärlingaträning och bi-belundervisning, en vision för evangelisation, god samarbetsförmåga, erfarenhet av frivilligarbete, initiativrikedom, organisationsförmåga och förmåga till självständigt arbete. Arbetet görs i linje med FSSMs lärogrund, vision, värderingar, strategi och verksamhetsplan. Arbetet görs främst bland svenskspråkiga studerande men goda kunskaper i engelska är ett plus.

En fritt formulerad ansökan tillsammans med CV och kontaktuppgifter till två referenspersoner **bör vara framme senast 10.10.2017** till adressen Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors eller studentmissionen@studentmissionen.fi. I ansökan bör du svara på frågan: *Vad är min syn på andligt arbete?* På kuvertet eller som rubrik bör du skriva "Vasa/Jakobstad". Mera information fås av ledaren för svenska verksamheten **Lilian Lindén**, lilian.linden@studentmissionen.fi.

Placeringsorten är Vasa ifall man söker arbetet på båda orterna, och i så fall är tillgång till bil en fördel.

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT- OCH SKOLUNGDOMSMISSION RF

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten, tfn 050 526 5318
Oscar Sundman, studentarbetare Helsingfors, tfn 040 847 5395
Matti Aspvik, studentarbetare i Jakobstad på frivillig basis, tfn 050 598 4703
Simon Tallgren, studentarbetare i Vasa, tfn 044 981 8211
Robert Ojala, studentarbetare i Åbo, tfn 050 355 2045

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:	
Allmänt stöd för svenska verksamheten	9108
Studentarbete i Helsingfors	9108 15
Studentarbete i Jakobstad	9108 57
Studentarbete i Vasa	9108 31
Studentarbete i Åbo	9108 28
Veritas Forum-arbete på svenska	9399

Polisstyrelsen har 17.3.2015 beviljat Finlands Ev. Luth. Student- och Skolungdomsmission rf insamlingstillstånd POL-2014-13477 för tiden 17.3.2015-31.12.2019. Tillstånd att samla in pengar gäller för hela Finland utom på Åland så, att resurserna används direkt för arrangeman- det av studerande- och skolungdomssamlingar, föreläsningar, smågruppsverksamhet, klubbar, läger samt informations- och publikationsverksamhet. De insamlade pengarna kan också användas för ungdomars personliga coaching samt till att rusta upp föreningens utrymmen.

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI

VERITAS FORUM

Simo Peura

Lapuan hiippakunnan piispa

Anas Hajjar

Suomen islamilaisen
yhdyskunnan imaami

USKOVATKO KRISTITYT JA MUSLIMIT SAMANLAISEEN JUMALAAAN?

KE 25.10. | 15.00

Jyväskylän yliopisto. Lisätiedot lähempänä: veritasforum.fi

Esko Valtaoja

Tähtitieteen professori

Miikka Ruokanen

Dogmatiikan professori

MIKSI IHMISET YHÄ USKOVAT JUMALAAAN?

MA 6.11. | 16.15

Helsingin yliopisto, Porthania, Yliopistonkatu 3, sali PIII

Veritas Forum Finland (VFF) on verkosto, joka järjestää akateemisia keskustelutilaisuuksia suurista elämänskysymyksistä yliopistokampuksilla ja oppilaitoksissa ympäri Suomen. Veritas Forumit ovat osa OPKOn yliopistotyötä.

Voit tukea Veritas Forum -työtä tilille **FI26 8318 6710 0053 04** (OPKO), viite: **2095**